

sneg in glad ga je prignal nazaj po nepopisnem trpljenju. (Str. 5). Koliko se je izpremenilo v teku teh sto let! Velevlasti so si ustvarile neko ravnotežje, ki ne trpi Napoleonov, a vsaka sapica lahko poruši oboženi mir.

Arabci imajo tudi svoje šole, v katerih čitajo koran in literarne ostanke iz nekdanje arabske klasične dobe. Kajti tudi Arabci so imeli svojo zlato dobo v trinajstem stoletju. Islamska kultura pa ni bila zmožna napredka in je zaostala za razvojem krščanskih narodov.

Veličasten je pogled s sivih, navpično strmih skal črnogorskih na Boko Kotorško. V mnogoštevilnih serpentinah se vije navzgor cesta proti Cetinju. Z vsakim ovinkom se odpre večji razgled, in pred nami leži veličastna Boka, ob njej pa se vrstijo starodavna mesta, kajti Boka je dežela zase s svojim posebnim čarom. Sedaj je zastražena z avstrijskimi bojnimi ladjami, bregovi so pa polni topov.

P. Hugolin Sattner, o čigar najnovejšem glasbenem delu prinašamo v listu obširnejši spis, je dne 29. novembra obhajal šestdesetletnico svojega rojstva. Rodil se je 29. novembra 1851. v Kandiji pri Novem mestu in je l. 1867. stopil v frančiškanski red. O njegovih zaslugah za glasbo je ob šestdesetletnici priobčil „Slovenec“ podlistek. Tudi naš list bo ob drugi priliki še obširneje izpregovoril o življenju in delu tega velezaslužnega moža.

Slika sedanjega sarajevskega pomožnega škofa, dr. Šarića, je iz l. 1896. O Šariću smo svoj čas že pisali. Rodil se je v Travniku 1871. Gimnazijo je dovršil pri jezuitih ravnotam. L. 1898 je bil v Zagrebu promoviran za doktorja bogoslovja. Že l. 1896. je

postal kanonik vrhbosanskega kaptola v Sarajevu. Tu je 12 let (1896—1908) urejal list „Vrhbosna“, kjer je priobčeval tudi svoje pesmi. Poezijo zelo ljubi. Z velikim angleškim katolikom, Fr. Thompsonom, pravi tudi on: „Katoličanje! Če vi ne poznate vrednosti poezije, jo pozna Bog in neprijatelji božji.“ (Glej v „Pjesmah“ — „Bilješke“!

V Ruski Aziji je letos silno razsajala kuža, ki nikakor ni ugasnila; vsak čas se lahko zopet razširi. Ruska vlada je poslala v te dežele dr. Mečnikova, ki je naslednik Pasteurjev v Parizu, mož svetovnega glasu na bakteriološkem polju. Dr. Mečnikov vodi že mnogo let Pasteurjev zavod v Parizu in je obogatil zdravniško vedo z mnogimi izumi. Spremlja ga v Azijo dr. Salimbeni. Namen te ekspedicije je, proučiti kužo in iskati zdravila zoper to strašno bolezen.

Društveni domovi. Veselo znamenje našega razvoja so razcvitajoča se izobraževalna društva, ki goje poleg pouka tudi umetnost. Mnogo društev si je iz lastne moči že postavilo lepe domove z dvoranami in knjižnicami. Na čelu jim je „Ljudski dom“ v Ljubljani, iz katerega priobčujemo danes več slik. V Loškem potoku so vneti člani kar sami vzeli lopate v roke in z lastnim delom postavili društveni dom, ki je sedaj središče organizacije. Lep zgled, kaj ustvari združena moč! V društvenih domovih se prirejajo redna predavanja o raznih tvarinah. Socialne in gospodarske tvarine se obravnavajo v poljudni obliki, večkrat se prirejajo tudi daljši učni tečaji, ki trajajo po več dni ali po več tednov. Deželni odbor kranjski n. pr. prireja strokovne tečaje o gospodarstvu in gospodinjstvu, ki se jih zlasti mlajše kmetiško ljudstvo z vneto udeležuje.

Na delu za „Društveni dom“ v Loškem potoku.

